

Even uit het zicht

Komische eenakter voor 7 tot 9 personen

Speeltijd: 60 minuten

Door Karin Zweers

Rolverdeling:

Anneke (50+)	Oudste dochter van Rosalie. Stijfjes gekleed. Ze is een zorgzame vrouw die alles wil regelen voor iedereen, wat op de anderen vaak een verstikkend effect heeft. Voelt zich niet gewaardeerd.
Teun (50+)	Man van Anneke. Hij houdt wel van een grapje en mag haar graag een beetje stangen, vooral door wat te flirten met Anneke's zus, Liesbeth.
Liesbeth (45+)	Jongste dochter van Rosalie. Vlot en aantrekkelijk type. Lijkt het meest op haar moeder, een onafhankelijk type. Zij is momenteel in twee relaties verwickeld.
Eva (15-30)	Kleindochter, dochter van Anneke, komt vaak bij oma en is gek op haar. Kent haar eigenlijk het best van iedereen.
Roos (15-30)	Kleindochter, dochter van Liesbeth, ze kent oma nauwelijks en heeft niet zo veel op met de familie.
Robin (45+)	De verlegen minnaar van Liesbeth, die al zijn moed verzameld heeft en de stoute schoenen heeft aangetrokken om haar een onverwacht huwelijksaanzoek te doen.
Adam/Ada (70+)	Bewoner van "Uit het zicht". Bemoeizuchtig, asociaal type. Staat niet bepaald op goede voet met Rosalie. Valt op (het liefst jonge) mannen.
Jan (70+)	Bewoner van "Uit het zicht". Buurman van oma (kan eventueel alleen een stem zijn die roept van achter het toneel).
Theo (70+)	Bewoner van "Uit het zicht". Dit betreft één zin die aan het eind van het stuk geroepen wordt van achter het toneel, maar Theo kan natuurlijk ook even OP komen, gekleed in kamerjas.

Korte inhoud:

Een bescheiden kamer in woon- en zorgcentrum "Uit het zicht". Het is er donker en verlaten, ondanks dat bewoonster Rosalie vandaag 90 jaar is geworden. Zij geeft er de voorkeur aan het niet te vieren en zit bij de wekelijkse bingo-avond in de recreatiezaal. Dan zien we een aantal mensen met feestmutsen, slingers en gebak binnen sluipen. De familie, in de persoon van dochter Anneke, heeft besloten dat er toch feest gevierd gaat worden, of Rosalie nou wil of niet. Maar is het handig om een surpriseparty voor een 90-jarige te organiseren? De familieverhoudingen komen in ieder geval op scherp te staan, dat is zeker!

Decor:

Het stuk speelt zich af in de kamer/slaapkamer van Rosalie in woon/zorgcentrum Uit het Zicht. De kamer is vrij sober ingericht, zonder de gebruikelijke fotolijsten, schilderijtjes en andere tierelantijnen. Er staat een eenpersoonsbed aan de zijkant, eventueel aan het zicht onttrokken door een kamerscherm.

(Het toneel is leeg en donker, totdat Anneke, Teun en Liesbeth OP komen, eventueel vanuit de zaal. Ze dragen alle drie een papieren feestmuts op hun hoofd en in hun handen hebben ze tassen met slingers en ballonnen. Anneke draagt ook nog een grote gebaksdoos en Teun houdt een koffie- en theekan voor zich uit.)

ANNEKE, TEUN EN LIESBETH OP

LIESBETH *(struikelt over een wandelstok die op de grond ligt, geërgerd)*: Aah.....wat is dit... wat doet deze....stok hier op de grond.....mag alsjeblieft het licht aan voor ik mijn nek breek!

ANNEKE: Ssst! Dat krijg je met zulke naaldhakken..... en dat is ma's wandelstok, zie je dat niet.

LIESBETH *(gewoon stemvolume)*: Wat nou sst! Ze zit toch beneden bij de bingo!.... En dit zijn trouwens geen naaldhakken.

ANNEKE: Niet zo hard! Eerst even kijken..... je weet maar nooit, straks...

TEUN *(breekt in)*: Straks ligt ze dood op bed.

LIESBETH: Als dat zo is hoeven we sowieso niet te fluisteren.

TEUN *(drukt het licht aan)*: En bovendien is ze toch zo doof als een kwartel, heb je de TV hier weleens gehoord.....moet je hier rond half negen eens komen, dan dreunt het hier van Goede tijden uit al die kamers hier!

(Teun en Liesbeth lachen.)

ANNEKE: Teun, hou eens op met zo over ma te praten. Zo doof is ze helemaal niet hoor. *(pakt ballonnen en een pomp uit een tas)* Hier! Ga jij maar snel de ballonnen opblazen, dan gaan Liesbeth en ik wel de slingers ophangen *(pakt een rol plakband en slingers uit de tas, duwt het uiteinde van de slingers in Liesbeths hand en gaat druk bezig met het ophangen ervan)*.

LIESBETH *(pakt de slinger aan zonder op te kijken van haar mobiel)*: Roos vraagt welke verdieping het is.... ze zijn ons kwijt geraakt..... wat wil je dat ik met die slinger doe?

ANNEKE: Ophangen misschien? Gewoon.... daar aan die kant ergens vastmaken! Ik heb hier plakband..... *(afgewend voor zich uit)* als dat tenminste lukt met die lange nagels.

TEUN *(is zuchtend op bed gaan zitten en probeert een ballon op te blazen)*: Weet je dit wel zeker An....ze wilde niks vieren, dat heeft ze duidelijk gezegd. Je kent je moeder toch.

ANNEKE *(kortaf)*: Ja..... en ik ken jou ook.

TEUN: Waar slaat dat nou weer op *(worstelt ondertussen met de ballonpomp, het opblazen gaat hem moeilijk af)*.

ANNEKE: Ik weet heus wel dat je liever die dartwedstrijd op TV had gezien hoor, maar mijn moeder wordt maar één keer negentig (*leeftijd kan desgewenst aangepast worden*) dus vanavond zijn wij hier, bij haar!

TEUN: Maar ze WIL helemaal niet dat we hier zijn, bij haar.

LIESBETH: Als ma zegt dat ze het niet wil vieren..... ze weet precies wat ze wel en niet wil, Anneke.....dan wil ze het niet vieren..... ze schrikt zich te pletter straks, als ze hier komt na die bingo.

TEUN: En ouwe mensen moet je niet zomaar laten schrikken.... dat kan gevaarlijk zijn.

ANNEKE (*boos*): Wat zijn we weer grappig.....jullie snappen ook werkelijk helemaal niks hè..... waarom denk je dat ze het niet wil vieren.... soms denk ik weleens dat ik de enige ben die iets om ma geeft.... het interesseert jullie allemaal gewoon niet, jullie zijn veel te druk met jezelf!

(De moeizaam opgeblazen ballon schiet van de pomp af en vliegt reutelend door de kamer. Teun en Liesbeth lachen luid.)

ANNEKE (*na korte stilte, zeer geïrriteerd*): Je kunt niet eens fatsoenlijk een ballon opblazen! Geef maar hier..... ik doe het wel weer! (*grijpt pomp uit Teun's handen en begint met veel kracht een nieuwe ballon op te blazen*) Hang jij die slingers maar verder op..... we moeten opschieten, die bingo is zo afgelopen.... waar blijven die meiden!

TEUN: Ja....jij kunt dat veel beter An.... en jij dan Lies.... ik denk dat jij ook wel goed met zo'n pompje overweg kan?

LIESBETH: Zeker weten, zwager (*schalkse blik richting Anneke*). Kom, we hangen gauw deze slingers nog even op.

(Ze werken even in stilte door. Teun en Liesbeth klimmen op stoelen met de slingers en Anneke slaagt erin een paar ballonnen op te blazen.)

LIESBETH: Zeg.....waarom wil ma het dan niet vieren denk je?

ANNEKE: Dat lijkt me nogal duidelijk.

LIESBETH: Wat dan? Ik heb geen idee.

ANNEKE: Nee, dat zal wel niet.

LIESBETH: Nee, echt niet hoor. Tegen mij heeft ze dat niet gezegd, alleen maar dat ze het niet wilde vieren.

ANNEKE: Ja, maar ik spreek haar natuurlijk veel vaker dan jij..... vanwege Rob natuurlijk.

LIESBETH(*verbaasd*): Vanwege Rob?

ANNEKE: Ja natuurlijk! Ze vindt het zo verschrikkelijk dat Rob en jij geen contact meer hebben en dat we dus als familie niet meer compleet zullen zijn....(*cynisch*) Rob, haar perfecte lievelings-schoonzoon en jij, haar lievelingsdochter, voorgoed uit elkaar.

(korte stilte.)

LIESBETH: Is dat zo?...Heeft ze dat gezegd?

ANNEKE: Niet direct gezegd.....maar tussen de regels door laat ze het wel merken, ze.....

LIESBETH: Of is dat meer jouw eigen interpretatie? NIVEA Anneke! Wel eens van gehoord?

ANNEKE: Nivea? Die blauwe pot met.....

LIESBETH: NIVEA.... Niet Invullen Voor Een Ander!!

TEUN: Even uitrusten, vermoeiend hoor, slingers ophangen. *(hij gaapt luid en maakt het zich gemakkelijk op het bed.)*

ANNEKE: Teun! Je verkreukt ma's bed helemaal.....Natuurlijk is dat niet mijn interpretatie.... ma heeft weleens gezegd, hadden ze niet kunnen wachten tot ik dood ben, met uit elkaar gaan.

LIESBETH *(stapt resoluut van de stoel af):* Weet je.....ik heb hier helemaal geen zin in..... ik vond het ook al een heel slecht idee..... *(doet feestmuts af en pakt haar handtas)* en nu begin je ook weer.....het lijkt me beter als Roos en ik gewoon weg.....

ANNEKE: Typisch weer dit. Als het even moeilijk wordt..... even een klein puntje van kritiek..... en weg is Liesbeth weer. Altijd de makkelijkste weg.

LIESBETH: Wat?..... Waar haal je het lef vandaan zeg!..... Ik heb toch ook geen kritiek op jou, of wel soms!

TEUN *(vanaf het bed):* Kom, kom meiden, rustig aan....

ANNEKE: Ma vindt het niet leuk hoor, dat Roos zonder vader op moet groeien. Ze zegt dat stellen tegenwoordig maar veel te gemakkelijk uit elkaar gaan, alleen maar aan zichzelf denken..... En niet aan de kinderen!

LIESBETH: Zegt ma dat of zeg jij dat, Anneke?

ANNEKE: Ma zegt dat! En ik ben het met haar eens. Heb je wel eens nagedacht over een nieuwe relatie?

TEUN: Anneke, je bemoeit je wel heel erg met het privéleven van je zus.

ANNEKE: Tuurlijk, kies jij maar weer partij. Zo voorspelbaar altijd!

LIESBETH: Jij weet helemaal niks van mijn leven! Wie zegt dat ik niet al lang een nieuwe relatie heb? Maar dat doet er trouwens ook niks toe. Roos en ik hebben het prima samen.

ANNEKE: Heb je een nieuwe relatie dan?

LIESBETH: Dat hoeft ik jou niet te vertellen.

ANNEKE: Ik ben alleen maar bezorgd over mijn nichtje. Ik gun haar gewoon een normale, stabiele gezinssituatie.

LIESBETH: Wie zegt dat ze dat niet heeft? Al die aannames en vooroordelen van jou altijd..... ma weet toevallig al lang dat ik een nieuwe vriend heb, en ze zeurt er totaal niet over, zoals jij!

TEUN (*licht teleurgesteld*): Oh..... dus je hebt echt een nieuwe vriend?

LIESBETH: Daarom begrijp ik ook niet dat ma tegen jou nog zo zit te zeuren over Rob en mij. Ik denk dat jij dit allemaal zelf verzint.

TEUN: Je hebt echt een nieuwe vriend?

LIESBETH: Ja, toevallig wel. Hij heet Adriaan en is hoogleraar aan de universiteit van Amsterdam. We zijn nu ongeveer een jaar aan het daten en Roos en hij kunnen toevallig heel goed samen.

ANNEKE (*zichtbaar onder de indruk*): Oh..... hoogleraar zeg je?

LIESBETH: Ja en het gaat echt goed. Hij heeft geen kinderen uit eerdere relaties en is dol op Roos.

TEUN (*zachtjes voor zich uit*): Hoogleraar.....wat moet je nou met zo'n softe professor....

LIESBETH: Is dat stabiel genoeg voor jullie? Normaal genoeg?

TEUN: Ho ho, ik heb niks gezegd Liesbeth.

ANNEKE: Hoe lang speelt dit al.... hoe lang weet ma dit al?

(Teun zakt tijdens de volgende scène geleidelijk aan steeds verder onderuit op het bed en valt in slaap.)

ROOS EN EVA OP

(Roos en Eva al pratend op. De beide kleindochters hebben een hele verschillende kledingstijl. Eva heel gewoontjes en Roos heel extravagant. Het is meteen duidelijk bij welke moeder de dochters horen. Roos heeft een plastic tas in haar hand en een mobieltje en allebei hebben ze een kant van een set oortjes in.)

EVA: Neeeee..... dit kan echt niet hoor, Roos..... dit vindt oma echt niet mooi!

ROOS: Echt wel! Dit is een hartstikke tof nummer!....En deze dan?

ANNEKE: Meisjes, waar bleven jullie zo lang! (*wil twee feestmutsen geven*) Hier, zet snel op, dat vindt oma leuk!

ROOS (*wuift Anneke brutaal weg*): Effe wachten.....deze dan Eva.... deze is toch wel leuk? (*ze luisteren beide geconcentreerd en negeren Anneke.*)

EVA: Nee.... hoe kom je erbij joh dat oma dit leuk zou vinden..... dit kent ze toch allemaal niet, dit is geen muziek voor haar leeftijd.

ROOS: Wacht even (*pakt een of twee kleine speakers uit plastic tas*) Is hier ook een stopcontact, Anneke?

(Liesbeth is ondertussen gaan zitten en is weer bezig met haar mobiele telefoon.)

ANNEKE: Ja, daar in de hoek.... maar wat wil je dan doen, we moeten zo meteen....

ROOS (*breekt brutaal in*): Ik wil straks, als oma binnenkomt en als wij dan allemaal overeind springen en SURPRISE roepen, muziek afspelen. Dat hoort zo bij een echte surpriseparty.... maar jullie moeten even luisteren of dit een goed nummer is (*ondertussen druk bezig de speakers aan te sluiten op het stopcontact en op haar mobiel. Een modern nummer klinkt uit de speakers en Roos danst enthousiast mee*) Dit is leuk, toch? Superchill nummer!

EVA: Nee echt niet! Nee hè mam.....het moet iets zijn wat oma kent en waar ze van houdt....noem jij eens iets.

ANNEKE: Ik.....dat weet ik zo niet hoor.....

EVA: Kom op mam..... je komt hier drie/vier keer in de week, je weet heus wel van welke muziek ze houdt!

ANNEKE: Ik...ik weet het niet.... gewoon, wat alle ouwe mensen mooi vinden.... Wil je die herrie AUB uitzetten! We hoeven geen muziek, het is zo al genoeg verrassing voor haar en...

LIESBETH (*zonder op te kijken van haar mobiel*): Anneke Grönloh.

EVA: Wat.... wie?

LIESBETH: Anneke Grönloh..... Brandend zand..... dat vindt ze mooi..... of de Zangeres Zonder Naam....

ROOS: Brandend zand.... ik zoek het even op....

ANNEKE: Jongens, we hebben hier geen tijd voor..... Eva, wil jij even wat kopjes en gebaksbordjes pakken uit die kast daar.

EVA: Hoeft papa niks te doen? Die ligt gewoon te slapen.... op oma's bed!

(Er klinkt een gemorrel aan de deur en iedereen schrikt en bevriest even.)

ANNEKE (*fluistert paniekerig*): Daar is ze al! Snel..... doe het licht uit Roos!.... Iedereen verstoppen!

ROOS: Aaah nee!..... Ik heb de muziek nog niet klaar!

(Roos drukt het licht uit en iedereen duikt snel weg achter een meubelstuk..... dan wordt er hard op de deur gebonsd.)

TEUN (*schrikt wakker*): Hè.....w...wat? Wat is er...

ANNEKE: Ssst!

JAN: (*klopt nogmaals hard op de deur en roept*) Rosalie! Ben je daar?.....Slaap je al?

TEUN: (*gaat slaperig overeind zitten*) Wat is het hier donker..... ben ik in slaap gevallen?

JAN (*hardhorend*): Wat?..... ik versta het niet..... of lig je al in bed..... ik zag je niet bij de bingo.....voel je je niet goed?..... moet ik even een zuster halen?

ANNEKE (*sist naar Teun*): Nee! Dat moeten we niet hebben, zeg dat dat niet hoeft!

TEUN (*nu met overdreven hoge vrouwenstem*): Nee...nee dat hoeft niet hoor... het gaat wel.

JAN: Wat zeg je?..... Je klinkt echt niet goed hoor..... ik kom wel even kijken (*opent de deur en schuifelt het toneel op. Als Jan alleen een stem is van achter het toneel kan dit gesprekje wat ingekort worden.*)

TEUN (*trekt geschrokken het laken over zijn hoofd*): Nee! Nee dat is niet nodig.....

JAN: Ach, je ligt echt al in bed....en je hebt het licht ook al uit.....waar zit die knop.....

TEUN (*valt snel in*): Niet aan doen! Ik.....ik.... heb hoofdpijn.... kan geen licht verdragen..... en..... ik heb mijn krulspelden in!

JAN: Wat zeg je allemaal?.....Je klinkt heel ziek Rosalie, weet je zeker dat je....

TEUN (*valt hard in*): Ja! Heel zeker!

JAN: Nou....goed...dan moet je het zelf maar weten.....maar wat ik eigenlijk wou vragen....ik hoorde van Bert van Houten en Appie Jansen..... en ook van Theo daarstraks, dat jij zaterdagsavonds na de bingo weleens hun nek en rug masseert..... (*gesmoord gegrinnik van Eva en Roos*).....nou heb ik toevallig sinds afgelopen donderdag ook ontzettend last....het is me ineens erin geschoten..... in mijn rug.... ik denk dat het vanuit mijn nek komt..... enne..... maar.....dat lukt nu natuurlijk niet hè.... nu je hoofdpijn hebt.....

TEUN: Nee!

JAN: Nee?

TEUN (*begint lol te krijgen in zijn vrouwenrol*): Nee zeker niet! Jullie mannen denken ook alleen maar aan één ding hè.

JAN: Nee..... ja, dat dacht ik al..... maar ik dacht, ik vraag het toch maar even..... je kunt nooit weten.....zal.... zal ik nog even een glaasje water voor je halen?

TEUN: Nee!....ik wil slapen.

JAN: Ja.....natuurlijk, ja.....nou, dan ga ik maar..... beterschap ermee (*schuifelt richting uitgang, draait zich op het laatste moment om*) maarre..... kunnen we dan afspreken voor volgende week?

TEUN (*op verleidelijke toon*): Ja dat is goed hoor.....bij jou of bij mij?

ANNEKE (*heel zachtjes, woest*): Teun!

JAN: Oh....dat maakt me niet uit....bedankt alvast hè....enne....welterusten.

JAN AF

TEUN (*zangerig*): Welterusten lieverd!

(*even is het stil dan barsten ze allemaal in lachen uit, behalve Anneke.*)

TEUN: Sjongejonge.....er gebeuren hier dingen in huize Uit het zicht (*schaterlachend*) ..... wie had dat achter je moeder gezocht! Ze runt hier een zaterdagavond-massagesalon!

ANNEKE: Hou op!..... Roos, doe het licht maar weer aan (*licht gaat weer aan*).

LIESBETH: Het verbaast me niks....ma kon altijd al goed masseren..... had enorm sterke handen, weet je nog Anneke, als wij last hadden van spierpijn.....

ANNEKE (*nors*): Tegen mij klaagt ze anders altijd over artrose.....nou.... ik weet voortaan wel beter! Kom jongens we moeten nog heel veel doen.....Teun, hang jij daar even dat 90-spandoek op, hij zit in die tas daar.

TEUN (*komt zuchtend overeind*): Vooruit dan maar weer..... (*gaat spandoek ophangen en als hij klaar is meteen weer zitten*).

EVA: Zeg, vinden jullie het niet gek.....die meneer zei dat oma niet bij de bingo was....

ROOS: Ja, nou je het zegt....inderdaad....dat is raar!

ANNEKE: Ach die ouwe mensen zien alles niet meer even helder, hij is ook al stokdoof..... hij vergist zich natuurlijk.

(*Er wordt zachtjes op de deur geklopt, iedereen schrikt weer.*)

ROBIN (*vanachter het toneel*): Liesbeth!..... Ben je daar? (*Allen kijken naar Liesbeth, die zichtbaar niet blij is.*)

ROBIN OP (*Voor de gelegenheid gekleed in pak met stropdas. Hij ziet er piekfijn uit. Voor zich uit draagt hij een grote bos bloemen.*)

ROBIN (*aarzelend*): Goe.....goedenavond allemaal. (*wendt zich verlegen tot Liesbeth*). Sorry Liesbeth..... sorry dat ik je zo overval op je familiefeest.....

LIESBETH (*vol afgrijzen*): Wat doe jij hier?!

ROBIN (*zenuwachtig*): Sorry..... Vorige week..... toen jij mij vertelde van de verjaardag van je moeder hier, toen dacht ik bij mezelf: dat komt mooi uit..... Ik heb deze week namelijk een grote klus hier in de buurt, en.....

LIESBETH: Nee toch. Dit komt nu echt niet gelegen.....

ROBIN (*smekend*): Toe, laat me even uitpraten Lies... ik dacht dus..... dan kan ik mooi eens kennis maken met je familie..... en met je moeder natuurlijk..... want als ik moet wachten tot jij me een keer meeneemt..... Waar is de jarige trouwens?..... ik heb bloemen voor haar mee gebracht.

ANNEKE (*duidelijk onder de indruk van Robin*): Ze zijn prachtig, de bloemen.... heel mooi!... Zal ik ze even voor u in het water zetten? Geef maar hier, ik regel dat wel. (*neemt de bloemen van hem over.*)

ROBIN: Dank u wel, dat is heel aardig.

ROOS (*zachtjes tegen Eva*): Ik ken die vent ergens van..... wacht even, het schiet me zo te binnen.

ROBIN: En u bent familie van Liesbeth? Ik vind het heel leuk eindelijk eens iemand van haar familie te zien. Ik zeg altijd maar zo: familie gaat boven alles!

ROOS (*minachtend*): Tsss....

ANNEKE: Ik ben Anneke, de zus van Liesbeth en u bent zeker Adri.....

LIESBETH (*onderbreekt haar snel*): Het is heel lief van je hoor, daar niet van, maar het komt nu echt niet uit. Je had dit eerst met mij moeten overleggen.

ROBIN: Maar..... dan had je het niet goed gevonden, dat weet je zelf ook..... ik heb gewoon de stoute schoenen aangetrokken en dacht: ik ga haar verrassen.

TEUN (*cynisch*): Nou, dat is wel gelukt, lijkt me.

ROBIN: En je weet Liesbeth..... ik heb een uitstekend geheugen..... je had het over woon- en zorgcentrum Uit het zicht. En over je moeders verjaardag vandaag, dus.....nou ja.....het leek me een mooie gelegenheid.

LIESBETH: Ja, dat begrijp ik, en nogmaals..... het is lief bedoeld, maar je kunt helaas niet blijven. We organiseren een surpriseparty voor mijn moeder en....

ANNEKE (*bits*): Doe toch niet zo onvriendelijk. Die arme man komt helemaal hier om jou te verrassen en om met ons kennis te maken en dan wil jij hem gewoon weer wegsturen?

ROBIN (*begint wanhopig te worden*): Maar Liesbeth, we gaan nu al ruim een jaar met elkaar om. Ik vond het nu onderhand echt tijd voor een volgende stap en....

(De anderen luisteren geïnteresseerd, Roos fronst niet begrijpend haar wenkbrauwen.)

LIESBETH: Het komt ECHT heel erg ongelegen, sorry (*pakt hem bij de arm en grist de bloemen uit Annekes handen*). Neem de bloemen maar mee (*duwt hem richting AF en sist*)
Waarom doe je dit in vredesnaam! We hadden afgesproken dat.....

ANNEKE: Liesbeth dit kun je niet maken! Ik schaam me voor je!

TEUN: Bemoei je er niet mee Anneke! Dit zijn hun privé-zaken, dit gaat ons niets aan.

ROBIN (*rukt zich resoluut los, ratelt nu*): Nee, sorry, duizend maal sorry, maar ik laat me nu niet wegsturen..... ik heb me nu helemaal opgeladen om dit te gaan doen..... luister Liesbeth, ik wil niet meer stiekem doen.....ik wil er helemaal voor gaan!

LIESBETH (*sist*): Alsjeblieft hou op. Ga naar huis!

ROBIN: Nee, wij passen zo goed bij elkaar, ik.....ik wil naar de volgende fase met jou. Ik heb zelfs nog iets anders voor je in petto, een verrassing.....

TEUN (*dreigend vanuit zijn stoel naar Robin*): Ze wil dat je gaat vriend, dat hoor je toch!

LIESBETH: Ga nu alsjeblieft gewoon, ik bel je later ok?

ROBIN (*geeft bloemen aan Liesbeth*): Hier, hou eens vast (*haalt uit zijn binnenzak een juweliersdoosje te voorschijn en zakt op een knie voor haar, pakt haar vrije hand*) Lieve Liesbeth..... omdat wij zo ontzettend goed bij elkaar passen, en jij me twee keer in de week de gelukkigste man op aarde maakt.....

LIESBETH (*ontzet, in zichzelf*): Oh nee hè.

ROOS (*pakt mobiel en begint te filmen*): Haha, wat gaaf dit, toplocatie voor een aanzoek!

EVA (*lachend*): Wauw!..... ik vind het wel origineel bedacht! (*pakt ook haar mobiel en begint ook te filmen.*)

ROBIN (*zenuwachtig, schraapt zijn keel*): Liefste..... ik wil gewoon áltijd bij je zijn, niet alleen op dinsdag en donderdagavond ..... ik heb er lang over nagedacht..... Liesbeth, je bent echt mijn allesie, mijn maatje..... ik wil je dus vragen hier, in het bijzijn van je familie en naasten..... wil je alsjeblieft mijn vrouw worden? (*kijkt smekend naar haar op.*)

(*Er valt een ongemakkelijke stilte.*)

ROBIN: Je.....ja mag erover nadenken hoor. Je hoeft niet meteen te antwoorden....

(*Stilte, die steeds pijnlijker wordt.*)

ANNEKE (*enthousiast*): Oh!..... Wat ontzettend romantisch!..... Echt! (*gaat op het doosje af en pakt het uit zijn hand*) En mag ik eens kijken..... wat een prachtige ring Adriaan!..... Is dat een echte diamant? (*vuile blik naar Teun.*)

ROBIN (*verbaasd*): Adriaan?..... Ik heet geen Adriaan hoor.

ROOS: Ja!..... Nou weet ik het weer! Jij bent die loodgieter! Toen wij vorig jaar onze leidingen verstopt hadden, kwam jij ze doorspoelen, toch?

ROBIN: Dat klopt inderdaad ja.

ANNEKE: Loodgieter? (*met een resoluut gebaar geeft ze het doosje met de ring weer terug aan Robin, die het aanpakt.*)

LIESBETH (*reikt haar hand uit naar Robin en helpt hem overeind*): Het spijt me Robin..... het spijt me heel erg als ik jou het idee heb gegeven dat..... nou ja, dat het iets kon worden tussen ons..... ik weet zeker dat je een vrouw heel gelukkig zult maken, maar.....

ROOS (*met rollende ogen, tegen Eva*): Awkward dit!

ROBIN (*teleurgesteld, stopt doosje weer weg*): Denk erover na, je hoeft niet meteen te antwoorden, ik weet dat ik je enorm heb overvallen.

LIESBETH: Kom (*trekt hem met zich mee richting AF*) ik loop wel even met je mee naar de auto, je moet nu echt gaan.

ROBIN: Wie is Adriaan, trouwens?

LIESBETH: Kom Robin!

ROBIN: Ok.... Ok..... (*tijdens het AF gaan*) Maar, denk erover na Liesbeth, belof je dat? ..... Kunnen we tenminste wel gewoon vrienden blijven?

ROBIN EN LIESBETH AF

ROOS: Die moeder van mij toch, haha..... friends with benefits.

EVA: Vind je dat leuk of zo?

TEUN: Verstopte leidingen doorspoelen..... da's een goeie.

ANNEKE: Hier weet ma vast niks van, denk je wel? En dan die Adriaan..... bestaat er wel een Adriaan, Roos?

ROOS: Ja hoor. Dat is een saaie kerel die regelmatig over de vloer komt bij ons.

ANNEKE: Heeft je moeder nog meer vriendjes dat jij weet?

EVA: Mam!

ROOS: Niet dat ik weet..... Ze moet zelf weten wat ze doet, als ik er maar geen last van heb. Maar nu snap ik wel waarom die loodgieter er zo vaak was.

TEUN: Ja, haar leiding doorspoelen, ha!

ANNEKE: Teun!

TEUN: Nou wat? Dat is toch zo!

EVA: Zeg, zullen we even die muziek opzoeken die oma mooi vindt? Anneke..... Grönloh of zoiets?

ROOS (*gaat gelijk aan de slag en doet samen met Eva de oortjes in*): Oh ja, dat was ik helemaal vergeten! En de zangeres zonder naam, zei mijn moeder, toch?

ANNEKE (*zachtjes mopperend tegen Teun*): Het is toch om je dood te schamen, zo'n zus. Van wie zou ze dat toch hebben? (*gaat ondertussen weer druk bezig..... ballonnen aan slingers vastmaken, gebaksbordjes en kopjes klaar zetten, taart snijden etc.*)

TEUN: Geen idee.....niet van jou in ieder geval.

ANNEKE: Vertel het tegen niemand, hoor, wat hier net gebeurd is..... straks denken ze nog dat ik ook zo ben.... met twee mannen tegelijk, je weet wel....

TEUN (*voor zich uit*): Was dat maar waar.

ANNEKE: Die arme man komt hier helemaal naartoe, met een mooie ring..... ik vind het toch zielig.... maar goed dat ma er niet bij was.

TEUN: Inderdaad ja..... (*gaapt*) ik hoop wel dat ze gauw komt, die moeder van jou. Zonde van mijn tijd, hier te gaan zitten wachten. Ik had liever voor de TV gezeten.

ANNEKE (*snauwt*): Er is anders genoeg te doen hoor!

LIESBETH OP

ANNEKE (*hatelijk*): Zo..... heb je je aanbieder netjes weg gestuurd?

LIESBETH: Ja en bespaar me je preken. Ik had er geen idee van wat hij van plan was.

ANNEKE: Gelukkig dat ma er niet bij was.....het is echt te genant gewoon. Dit was Adriaan helemaal niet, dit was..... ja wat was het eigenlijk? Gewoon een..... scharrel?..... Een loodgieter!

LIESBETH: Ja, hou nou maar op!

ROOS: Ik vind hem trouwens leuker dan Adriaan, mam.

LIESBETH: Roos, ophouden.

ROOS: Serieus hoor.

(korte stilte.)

LIESBETH: Zeg, ik liep net trouwens langs de bingozaal en hoorde dat het bijna afgelopen is. Ze begonnen aan de laatste nummerserie.

ANNEKE *(gehaast)*: Oh jeetje..... Roos, ga jij op de uitkijk staan of oma eraan komt, dan kun je ons waarschuwen!

ROOS: Ja.... wacht even, ik heb de goeie muziek gevonden denk ik..... is het deze?
(Brandend zand van Anneke Grönloh schalt uit de speaker.)

LIESBETH: Ja! Ja....deze vindt ze mooi! Dat weet je toch nog wel Anneke! *(Ze luisteren allen even naar het nummer. Teun zingt uit volle borst mee.)*

ROOS: Of deze?

(“Het was aan de Costa del Sol” klinkt nu. Iedereen danst en “tingelingelingt” vrolijk mee, behalve Anneke. Teun probeert Anneke over te halen tot een dansje, maar zij duwt hem boos weg. Dan pakt Teun Liesbeth vast en doet met haar een dansje. Dit kan zo lang of zo kort duren als de regisseur wil.)

ANNEKE: Toe nou!..... Zo is het wel genoeg..... zo meteen komt ze!

ROOS: Ja maar.... welke nemen we nou voor zo meteen?

LIESBETH: Brandend zand denk ik..... die hoort ze het liefst, toch Anneke?

ANNEKE *(snauwt)*: Weet ik veel! Jij beslist maar..... jij weet het allemaal zo goed.

(Er valt een stilte, de vrolijke stemming is meteen weer weg.)

ROOS: Oooo.....kéé, ik ga naar de gang.

ROOS AF

EVA: Mam... waarom ben je altijd zo....

ANNEKE: Wat?

EVA: Nee.....laat maar....ik weet even niet het goede woord.

LIESBETH: Geprikkeld, misschien?

TEUN: Ja, prikkelbaar.... dat is het!

ANNEKE: Oh oh wat zijn jullie het weer eens.....dus ik ben prikkelbaar....nou dan ben ik maar prikkelbaar!..... Ik ben de enige die hier wat doet en die serieus bezig is voor ma en als ik dan zie hoe jullie..... Ja, dan ben ik prikkelbaar ja!

TEUN: Rustig Anneke.

ANNEKE (*fel tegen Liesbeth*): Jij komt hier nooit, maar oh wat weet je alles toch altijd goed! ma's lievelingsmuziek bijvoorbeeld en wat ma wel of niet wil....jij..... wanneer heb jij haar voor het laatst gezien?!

LIESBETH: Ben je nu klaar? Hoezo, ik kom hier nooit! Ik woon niet naast de deur, zoals jij, maar dat wil niet zeggen dat.....

TEUN: Meisjes.... Meisjes.... rustig! Zullen we dit bewaren voor later..... ze kan nu echt elk moment komen.

EVA: Oma vindt het heel fijn hoor mam, wat jij allemaal voor haar doet.

(Het is even stil.)

ANNEKE: Is dat zo.... zegt ze dat tegen jou?

EVA: Dat heeft ze weleens gezegd ja..... dat ze het fijn vindt dat jij in de buurt woont en dat jij.... en ik ook..... zo vaak komt.... vooral nu het lopen minder gaat, jij brengt altijd boodschapjes voor haar mee enzo.

ANNEKE: Oh..... dat heeft ze tegen mij nog nooit gezegd.

LIESBETH: Tegen mij anders vaak genoeg! Altijd als ik haar spreek is het Anneke dit en Anneke dat....

ANNEKE (*blij verrast*): Oh ja?

LIESBETH: Ja natuurlijk.... wat dacht jij dan! Dat ze niet waardeert wat jij allemaal voor haar doet? Kom nou!

TEUN: Zo lang als ik je moeder ken, laat ze altijd merken dat ze jou graag ziet, Anneke.

LIESBETH: Ze spreekt het alleen niet uit, niet tegen jou tenminste.... dat zou ze nooit doen, je kent haar toch.

ANNEKE: Goh..... heeft ze het echt vaak over mij?

LIESBETH: Ja zeker.

ANNEKE: Wat... wat fijn om te horen..... soms als ik langs kom..... dan heb ik wel eens het gevoel dat ze denkt: "is ze daar alweer".

EVA: Nou mam..... ze heeft weleens gezegd tegen mij "je moeder zou wat meer een eigen leven moeten hebben in plaats van altijd in de weer te zijn met zo'n oude vrouw als ik".

ANNEKE: Wat!

EVA: Ja, dat zei ze..... een eigen leven, meer zoals tante Liesbeth.

LIESBETH (*snel*): Nou.... ik weet niet of...

ANNEKE (*lacht smalend*): Wat.... meer een eigen leven zoals ..... Waar slaat dat nou weer op!

TEUN (*zuchtend*): We gaan niet weer van voren af aan beginnen nou hè.

ROOS OP

ROOS (*geagiteerd*): Ze komt eraan!

LIESBETH: Vlug! Allemaal de feestmutsen op!

ANNEKE: Roos! Het licht!

(Allen doen snel feestmutsen op en duiken weg achter de meubels.)

ROOS: Tenminste..... ze heeft toch een rollator nu hè?

EVA: Ja ze heeft een rollator nu.

ANNEKE: Roos! Het licht!

ROOS: Oh ja! (*springt overeind en doet het licht uit.*)

ANNEKE: Als de deur open gaat tel ik tot drie en dan roepen we tegelijk SURPRISE!

ROOS (*springt weer op en pakt snel haar mobiel*): Vergeet ik bijna de muziek!..... Even Brandend zand opzoeken.

(Allen wachten in stilte.)

TEUN: Ze loopt niet snel hè..... ik krijg kramp.

LIESBETH: Ze heeft die rollator niet voor niks natuurlijk.

ANNEKE: Ssst.... ik hoor wat!

(Allen luisteren.)

EVA: Ik hoor niks.....

TEUN: Je hebt het toch wel goed gezien Roos?

ROOS (*beledigd*): Ik ben toch niet gek! Ze komt er echt aan!

(Er klinkt gemorrel aan de deur, dan zwaait deze langzaam open en we zien in het donker een gebogen gestalte met rollator op komen.)

ADAM OP (*gekleed in een zeer vrouwelijke peignoir, evt. met krulspelden in het haar.*)

ANNEKE (*zachtjes*): Een.....twee.....drie....

(Allen springen overeind, behalve Teun die moeizaam opstaat.)

ALLEN: SURPRISE!

(Roos heeft de muziek gestart en we horen Brandend zand. Het is echter nog steeds donker op het toneel)

ANNEKE: Roos! Het licht!

ROOS *(mopperend):* Ja...ja..... moet ik dan alles doen, ik doe ook al de muziek! *(drukt het licht aan.)*

(Er valt een stilte, allen staren verbijsterd naar Adam, die verbaasd om zich heen staat te kijken)

ADAM: Hallo zeg, wat gebeurt hier?

EVA *(na korte aarzeling):* Maar..... dat is oma helemaal niet!

LIESBETH *(boos tegen haar dochter):* Roos! Wat mankeer jij! Je kent oma toch zeker wel!

EVA *(tot Roos):* Dacht jij echt dat.....? Jij bent gek!

ROOS: Hoezo..... grijs haar toch, en een bril..... én een rollator!

Weten hoe dit verder gaat? Bestel dan de complete versie via www.karinzweerstoneel.nl en lees de verrassende ontknoping!